

рованої розподіленої інформаційно-обчислювальної системи Державтоінспекції для аналізу роботи зазначених суб'єктів та дотримання ними вимог законодавства.

Таким чином, профілактична робота працівниками ДАІ має бути спрямована на формування у всіх учасників дорожнього руху свідомого ставлення до виконання чинних на транспорті правил, нормативів і стандартів, виховання почуття високої відповідальності та дисциплінованості як у водіїв при керуванні транспортними засобами, так і у пішоходів.

Список використаної літератури:

1. Доклад ВОЗ о состоянии безопасности дорожного движения в мире [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0010/111151/E92789R.pdf
2. Мышляев Н.П. Административная деликтология: вопросы теории и практики: Монография. – М., 2002.
3. Шергин А.П. Административная политика в правовом государстве // Государство и право. – 1998. – № 8. – С. 7.
4. Профилактика правонарушений: Учеб.-метод. пособ. / Науч. ред. В.С. Сундууров, А.М. Мишин. – Казань, 1989.
5. Скибінецький О.М. Безпека на дорогах – проблема національна // Голос України. – № 83. – С. 8.
6. Словник іншомовних слів / За ред. О.С. Мельничука. – К., 1974.
7. Курс кримінології. Загальна частина: Підручник: У 2 кн. /О.М. Джу́жа, П.П. Михайленко, О.Г. Кулик та ін.; За заг. ред. Джу́жи О.М. – К., 2001.
8. Собакарь А.О. Основи безпеки дорожнього руху: Навч. посіб. / За ред. В.М. Бесчастного. – К., 2007.
9. Организация профилактической работы подразделений госавтоинспекции: Учеб. пособие / С.И. Паршиков, В.П. Резников. – Донецк, 2003.
10. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Наук.-практ. коментар / Р.А. Калюжний, А.Т. Комзюк, О.О. Погрібний та ін. – К., 2007.
11. Про схвалення Концепції Державної цільової програми підвищення безпеки дорожнього руху на 2009-2012 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2008 р. № 1384-р // Офіційний вісник України. – 2008. – № 84. – Ст. 2829.
12. Адміністративне право: Навч. посібник / О.І. Остапенко, З.Р. Кісіль, М.В. Ковалів, Р.В. Кісіль. – К., 2008.
13. Дмитриев С.Н. Правовые, организационные и тактические проблемы деятельности Дорожно-патрульной службы Государственной инспекции безопасности дорожного движения: Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.14. – М., 2003.
14. Майоров В.И. Административно-правовые проблемы управления обеспечением безопасности дорожного движения: Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.02. – Екатеринбург, 1997.
15. Гуржій Т.О. Основи формування державної політики в сфері безпеки дорожнього руху: Монограф. – К., 2010.

Надійшла до редакції 16.02.2012

ДРАНА І.В., здобувач
(Національна академія внутрішніх справ)

УДК 342.951

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН ЩОДО ПРОТИДІЇ ВІДМИВАННЮ КОШТІВ У НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Розглянуто особливості адміністративно-правових відносин у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності.

Ключові слова: відмивання коштів, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, адміністративно-правові відносини, учасники правовідносин, нотаріальна діяльність, нотаріус.

Рассматриваются особенности административно-правовых отношений в сфере предотвращения и противодействия легализации (отмыванию) доходов, полученных преступным путем, в нотариальной деятельности.

Ключевые слова: отмывание денег, легализация (отмывание) доходов, полученных преступным путем, административно-правовые отношения, участники правоотношений,

нотариальная деятельность, нотариус.

The features of legal relations are considered in the sphere of prevention and counteraction of legalization (to laundering) of profits, got in a criminal way, in notarial activity.

Keywords: *laundering of money, legalization (laundering) of profits, got in a criminal way, administrative legal relations, participants of legal relationships, notarial activity, notary.*

Адміністративно-правові відносини щодо запобігання та протидії відмиванню коштів, одержаних злочинним шляхом, мають структуру, яка характеризується взаємопов'язаністю всіх її складових компонентів. До них відносять суб'єкти правовідносин, об'єкти, юридичні факти та зміст правовідносин.

У науковій літературі під структурою правовідносин загалом розуміють основні елементи правовідносин і доцільний спосіб зв'язку між ними на підставі суб'єктивних юридичних прав, обов'язків, повноважень і відповідальності з приводу соціального блага або забезпечення яких-небудь інтересів [1, с. 349].

Необхідно зауважити, що у теорії адміністративного права й досі ведуться дискусії про кількість і зміст елементів структури правовідносин, а також про сутність та зміст поняття кожного з її елементів [1-3].

Дослідження проблеми правовідносин в юридичній науці було предметом уваги багатьох авторів, зокрема, таких як С.С. Алексєєв, А.В. Малько, Н.І. Матузова, В.Б. Авер'янов, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, В.В. Галуцько, С.В. Ківалов, В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, О.Є. Користін, Є.В. Курінний, С.В. Тихомиров, В.М. Бесчасний та ін.

Але разом з тим кожен з дослідників вивчав саме ті аспекти, які стосуються тієї чи іншої досліджуваної проблеми у межах загального питання. Комплексному аналізу особливостей адміністративно-правових відносин щодо протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, у сфері нотаріальної діяльності ще не було приділено достатньої уваги.

Так, С.С. Алексєєв до елементів структури правовідносин відносить учасників правовідносин, об'єкти правовідносин, зміст правовідносин (юридичний і фактичний) [4, с. 98-100].

Російські дослідники М.І. Матузов та О.В. Малько зазначають, що такими елементами є суб'єкт, об'єкт, суб'єктивні права та юридичні обов'язки [55, с. 478]. Р.Й. Халфіна стверджує, що до структури правовідносин входять учасники правових відносин, права й обов'язки, їх взаємозв'язок, реальна поведінка учасників відповідно до прав та обов'язків [2, с. 61].

Професор О.Ф. Скакун запевняє, що до таких елементів слід відносити: суб'єкти, об'єкти та зміст правовідносин [1, с. 349]. Є.М. Трубецький під структурними елементами правових відносин розуміє права, обов'язки, суб'єкти, що мають право, та об'єкт права [6, с. 154]. В.О. Рясенцев зауважує, що структуру правових відносин складають суб'єкти правових відносин, об'єкти, права та обов'язки [7, с. 35].

Слід зазначити, що на сьогодні немає єдиної думки щодо структури адміністративно-правових відносин і в науці адміністративного права.

Так, Л.В. Коваль зазначає, що елементами структури адміністративно-правових відносин є: правова норма, юридичний факт, суб'єкти, зміст правовідносин та предмет правовідносин [8, с. 18].

Академік С.В. Ківалов та Л.Р. Біла під такими елементами розуміють: об'єкт (дія, поведінка людей, матеріальні предмети, речі); суб'єкт (громадяни, особи, державні органи, підприємства, установи, організації та ін.); зміст (сукупність прав і обов'язків сторін) [9, с. 18].

Досліджуючи складові елементи адміністративно-правових відносин, Ю.П. Битяк запевняє, що до них слід віднести суб'єктів, об'єктів та юридичні факти [10, с. 40-41].

Є.В. Курінний вважає, що структурно склад адміністративно-правових відносин утворюють такі елементи, як об'єкт, суб'єкти та юридичні факти [3, с. 35].

Вищенаведене дає змогу зробити висновок про розходження думок вчених з приводу структурного складу правових відносин у цілому та адміністративно-правових відносин зокрема. Прихильники вузького розуміння елементної структури правовідносин виділяють серед них лише права та обов'язки учасників правовідносин. Інші, окрім названих, до таких елементів відносять: об'єкт правовідносин, предмет правовідносин, зміст правовідносин, норму права, юридичний факт, тобто є прихильниками ширшого підходу до розуміння правовідносин.

На нашу думку, позиція прихильників вузького розуміння елементної структури правовідносин є не досить вдалою, оскільки виділення елементами структури правовідносин лише прав та обов'язків їх учасників не розкриває всієї специфіки правовідносин. Внаслідок цього важко визначити, з приводу чого виникають ті чи інші правовідносини, що є підставою їх виникнення, зміни (розвитку) і припинення. Слід зазначити, що діяльність учасників правовідносин не може бути безоб'єктною і безпредметною, оскільки вона завжди спрямована на досягнення якогось соціально значимого результату, передбаченого правовою нормою. Причому їх реальна поведінка свідчатиме про реалізацію конкретних прав та обов'язків при можливому різноманітті закріплених нормами права варіантів поведінки.

Отже, на нашу думку, структура адміністративно-правових відносин, що виникають у сфері запобігання та протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності, складається з таких елементів: суб'єкти адміністративно-правових відносин; об'єкти адміністративно-правових відносин; зміст адміністративно-правових відносин; юридичні факти як підстави для виникнення, зміни та припинення адміністративно-правових відносин.

Вважаємо, що саме ці елементи структури правовідносин дозволяють найповніше розкрити специфіку досліджуваного явища, зумовлену тими суттєвими ознаками, які дають можливість вирізнити ці правові зв'язки з усього різноманіття відносин, що складаються під час організації та здійснення фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності.

Надання першочергового значення забезпеченню запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, вимагає проведення дослідження адміністративно-правових відносин у сфері фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності з позиції їх співвіднесення з таким правовим явищем, як суб'єкт права. Такий погляд зумовлений тим, що суб'єкт права одночасно діє і як окреме правове явище, із притаманним йому адміністративно-правовим статусом, і як елемент адміністративно-правових відносин, що створює можливість по-новому дослідити здавалось би усталені правові поняття.

Суб'єкти – це учасники адміністративно-правових відносин, які мають суб'єктивні публічні права та юридичні обов'язки й наділені специфічними юридичними властивостями. Іншими словами, до суб'єктів адміністративно-правових відносин належать як суб'єкти публічної адміністрації, так і об'єкти публічного управління.

Отже, зазначений нами суб'єктний підхід, який є актуальним напрямом сучасних наукових досліджень, зумовлює мету подальшого аналізу поняття та особливості адміністративно-правових відносин щодо протидії відмиванню коштів у сфері нотаріальної діяльності та ролі в них суб'єкта адміністративного права, зокрема нотаріусів.

На думку деяких авторів, адміністративно-правові норми в нотаріальній діяльності регулюють відносини між: 1) публічною адміністрацією та фізичними особами (громадянами, іноземцями, особами без громадянства); 2) публічною адміністрацією та приватними нотаріусами; 3) публічною адміністрацією та підпорядкованими їй державними нотаріусами [10, с. 8].

Отже, загальним для всіх видів адміністративно-правових відносин у сфері нотаріальної діяльності є те, що як мінімум однією зі сторін є суб'єкт публічної адміністрації, наділений державною владною компетенцією.

Відповідно до Закону України «Про нотаріат» від 02 вересня 1993 р., вчинення нотаріальних дій в Україні покладається на нотаріусів, які працюють у державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси) або займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси) [11].

Відповідно до підпункту «г» п. 8 ч. 2 ст. 5 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів» нотаріуси поряд із адвокатами, аудиторами, аудиторськими фірмами, фізичними особами – підприємцями, які надають послуги з бухгалтерського обліку, суб'єктами господарювання, що надають юридичні послуги (за винятком осіб, які надають послуги у рамках трудових правовідносин), у випадках, передбачених ст.ст. 6 і 8 вказаного Закону України, віднесені до категорії спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

Законом України «Про нотаріат» від 02 вересня 1993 р. зазначено, що державне регулювання нотаріальної діяльності полягає у встановленні порядку допуску громадян до здійснення нотаріальної діяльності, порядку зупинення і припинення приватної нотаріальної діяльності, порядку вчинення нотаріальних дій; визначенні органів та осіб, які вчиняють нотаріальні дії та

які здійснюють контроль за організацією нотаріату і нотаріальною діяльністю в Україні, перевірки організації нотаріальної діяльності нотаріусів та виконання ними правил нотаріального діловодства [11].

А відповідно до підpunkту 5 п. 1 ст.1 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів» державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму щодо нотаріусів здійснюється Міністерством юстиції України [12].

Крім того, згідно з п. 21 Положення «Про Державну службу фінансового моніторингу в Україні» від 13 квітня 2011р. та відповідно до п. 8 ч. 1 ст.14 Закону України про протидію відмивання злочинних доходів Держфінмоніторинг України як суб'єкт державного фінансового моніторингу здійснює регулювання та нагляд за діяльністю суб'єктів первинного фінансового моніторингу [13].

Отже, вищенаведене дає підстави зазначити, що суб'єктами адміністративно-правових відносин щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) коштів, одержаних злочинним шляхом, у сфері нотаріальної діяльності є нотаріуси України, Міністерство юстиції України та Держфінмоніторинг України.

Як відомо, суб'єкти вступають у правові відносини заради задоволення різних матеріальних, культурних, політичних або інших потреб. Для досягнення цієї мети вони здійснюють певні дії, спрямовані на досягнення корисного для них результату, який і є об'єктом адміністративно-правових відносин. Під об'єктом адміністративно-правових відносин розуміють те матеріальне або нематеріальне благо, на використання чи охорону якого спрямовані суб'єктивні права та юридичні обов'язки учасників адміністративно-правових відносин. Це блага матеріальні або нематеріальні, а також певні дії, заради яких суб'єкти вступають у адміністративно-правові відносини. Таким чином, об'єктами адміністративно-правових відносин можуть бути різноманітні матеріальні і нематеріальні блага, які становлять публічну цінність, та діяння суб'єктів і об'єктів публічного управління.

Аналізуючи проблему адміністративно-правових засад фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності, необхідно, насамперед, визначитись із об'єктом адміністративно-правового регулювання відносин у сфері здійснення фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності, виділивши їх зі сфери регулювання нормами адміністративного права.

Відповідно до пп. 6 п. 1 ст.1 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів» об'єктом фінансового моніторингу є дії з активами, пов'язані з відповідними учасниками фінансових операцій, які їх проводять, за умови наявності ризиків використання цих активів з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, а також будь-яка інформація про такі дії чи події, активи та їх учасників.

Згідно із ч. 1 ст.8 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів» виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечується нотаріусами, якщо вони беруть участь у підготовці і здійсненні правочину щодо: купівлі-продажу нерухомості; управління активами клієнта; управління банківським рахунком або рахунком у цінних паперах; залучення коштів для утворення юридичних осіб, забезпечення їх діяльності та управління ними, а також купівлі-продажу юридичних осіб.

При цьому, згідно із ч. 6 ст. 8 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів», нотаріуси як суб'єкти первинного фінансового моніторингу не повідомляють Держфінмоніторинг України про свої підозри щодо фінансових операцій у разі, якщо відповідна інформація стала їм відома за обставин, що є предметом таємниці вчинюваних нотаріальних дій, крім випадків посвідчення договорів купівлі-продажу нерухомого майна, за умови, що сума такої операції дорівнює чи перевищує 400 000 гривень або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, еквівалентну 400 000 гривень.

Виконання нотаріусом обов'язку, передбаченого ч. 6 ст.8 Закону України «Про протидію відмиванню злочинних доходів», включає в себе такі складові: ідентифікація клієнта та вивчення його фінансової діяльності; виявлення фінансової операції, що підлягає фінансовому моніторингу.

Як зазначає В.М. Черниш, нотаріальний об'єкт виражає зміст волі, тоді як для поняття власне нотаріального акта є характерним питання волевиявлення, в т.ч. форми нотаріального

процесу, також нотаріуса і його клієнта. У кінцевому підсумку, поняття змісту співпадає з поняттям волі клієнта, яку має нотаріус виявити у формі нотаріального акта як документа, причому відповідні дії (послуги) нотаріуса (здійснення акту, надання послуг) відбуваються у певній процесуальній формі з дотриманням при цьому суворих деонтологічних вимог [14, с. 67].

Отже, об'єктом адміністративно-правового регулювання відносин у сфері здійснення фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності є правочини щодо: купівлі-продажу нерухомості; управління активами клієнта; управління банківським рахунком або рахунком у цінних паперах; залучення коштів для утворення юридичних осіб, забезпечення їх діяльності та управління ними; утворення юридичних осіб, забезпечення їх діяльності чи управління ними, а також купівлі-продажу юридичних осіб, щодо яких у нотаріусів виникла підозра у легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, а також будь-яка інформація про такі дії чи події, акти чи їх учасників.

Юридичний зміст адміністративно-правових відносин – це взаємозв'язок зафіксованих в адміністративному праві суб'єктивних публічних прав та юридичних обов'язків учасників адміністративно-правових відносин. Кожному суб'єктивному праву, зафіксованому в адміністративно-правовій нормі, відповідає (кореспондується) певний юридичний обов'язок, і навпаки [1144, с. 67-68].

Отже, змістом адміністративно-правових відносин щодо запобігання та протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності є взаємозв'язок суб'єктивних прав та юридичних обов'язків учасників цих відносин по реалізації механізму фінансового моніторингу.

Аналіз особливостей адміністративно-правових відносин щодо відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності показує, що поряд із загальними ознаками, вони мають цілий ряд специфічних рис, які визначають їх видову відмінність. Так, вони виникають виключно на основі норм права; є зв'язком між його суб'єктами, який виникає через їх суб'єктивні юридичні права і обов'язки. Відповідно, цей зв'язок має індивідуальний, конкретно визначений характер і підтримується (гарантується) примусовою силою держави. Разом з тим ці відносини мають особливості, властиві їм як адміністративно-правовим відносинам, а також підкреслюють їх специфіку і відокремлюють їх від інших правовідносин. До таких особливостей адміністративно-правових відносин щодо відмивання доходів, отриманих злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності слід віднести: вказані правовідносини нерозривно пов'язані з адміністративно-правовими нормами, виникають та здійснюються на їх основі; основною їх метою є забезпечення прав та свобод людини і громадянина, нормальне функціонування громадянського суспільства та держави; виникають у результаті правового регулювання відносин, які виникають у процесі здійснення органами державної влади публічно-владних повноважень у сфері фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності, і виступають їх правовою формою; провідною рисою адміністративно-правових відносин є їх публічна природа; вказані правовідносини опосередковують процеси, пов'язані з участю держави у сфері фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності: виконанням управлінських функцій у нотаріальній сфері (регулювання і контролю у сфері фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності), що дозволяє характеризувати відносини як різновид державно-управлінських; врегульовують коло суспільних відносин у сфері запобігання та протидії легалізації відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом; особливість їх суб'єктивного складу пов'язана з обов'язковою участю держави, як неодмінного учасника цих відносин; мають владно-розпорядчий характер, тобто суб'єкти державного регулювання фінансового моніторингу наділені владною компетенцією, а об'єкти зобов'язані виконувати їх законні вимоги; поряд із цим сторони адміністративно-правових відносин завжди мають суб'єктивні права та юридичні обов'язки, які взаємопов'язані між собою: кожному суб'єктивному праву однієї сторони відповідає юридичний обов'язок іншої, й навпаки; можуть виникати за ініціативою будь-якої із сторін як незалежно від згоди або бажання другої сторони, так і за умови погодження взаємовідносин сторін; не належать до адміністративно-правових відносин між публічною адміністрацією та об'єктами державного регулювання, якщо вони не засновані на праві; за своїм характером складні та мають такі складові частини: правові відносини, які безпосередньо пов'язані із здійсненням нотаріального процесу; правовідносини, що стосуються організаційної структури нотаріату; правові відносини щодо фінансового моніторингу.

Синтезуючи наукові погляди щодо визначення адміністративно-правових відносин та екстраполюючи їх на сферу фінансового моніторингу в нотаріальній діяльності, є підстави сформулювати такий висновок: під адміністративно-правовими відносинами у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, у нотаріальній діяльності слід розуміти суспільні відносини у цій галузі у вигляді стійких правових зв'язків між їх сторонами (суб'єктами), що виникають у процесі реалізації ними суб'єктивних прав та обов'язків на підставі приписів адміністративно-правових норм, якими вони встановлені та гарантовані в механізмі фінансового моніторингу.

Список використаної літератури:

1. Скакун О.Ф. Теория государства и права: Учеб. – Х., 2001.
2. Халфина Р.О. Общее учение о правоотношении. – М., 1974.
3. Куринний Є.В. Предмет адміністративного права України: тенденції трансформації в умовах реформування: Навч. посіб. – Дніпропетровськ, 2002.
4. Алексеев С.С. Общая теория права: В 2 т. – Т. 2. – М., 1982.
5. Матузов Н.И. Теория государства и права: Курс лекций / Под ред. Н.И. Матузова и А.В. Малько. – 2-е изд., перераб. и доп. – М., 2001.
6. Трубецкой Е.Н. Энциклопедия права. – СПб., 1998.
7. Рясенцев В.А. Основы советского гражданского права. – М., 1987.
8. Коваль Л. Адміністративне право України: Курс лекцій (Загальна частина). – К., 1994.
9. Ківалов С.В., Біла Л.Р. Адміністративне право України: Навч.-метод. посібн. – 2-е вид., перероб. і доп. – Одеса, 2002.
10. Битяк Ю.П. Административное право Украины: Учеб. для студ. вузов юрид. спец. – Х., 2003.
11. Про нотаріат: Закон України від 2 вересня 1993 р. // ВВР. – 1993. – № 39. – Ст. 383
12. Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом»: Закон України від 18 травня 2010 р. № 2258-VI // ВВР. – 2010. – № 29. – Ст. 392
13. Про Положення про Державну службу фінансового моніторингу в Україні: Указ Президента України від 13 квітня 2011 р. № 466/2011 // Урядовий кур'єр. – 2011. – № 87. – С. 24.
14. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку XXI ст.): Монографія / За заг. ред. В.В. Галушка. – Херсон, 2010.

Надійшла до редакції 15.04.2012

ЗАБРОДА С.М., викладач
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

УДК 342.951 : 351.74

**МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ СТАНДАРТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ЩОДО ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ В СІМ'Ї**

Розглянуто питання стосовно міжнародно-правових стандартів поліцейської діяльності щодо протидії насильству в сім'ї.

Ключові слова: міжнародно-правові стандарти, насильство в сім'ї, міжнародні угоди, керівні принципи, ООН, Рада Європи.

Рассматриваются вопросы, касающиеся международно-правовых стандартов полицейской деятельности по противодействию насилию в семье.

Ключевые слова: международно-правовые стандарты, насилие в семье, международные соглашения, руководящие принципы, ООН, Совет Европы.

Questions which touch an international law standards of constabulary activity on counteraction violence in a monogynopaedium are examined in the article.

Keywords: international law standards, violence in a monogynopaedium, international agreements, leading principles, UNO, Council of Europe.

Насильство в сім'ї щодо жінок і дітей не є явищем тільки однієї держави. Тому і протидія насильству в сім'ї має міжнародні масштаби. Вказане підтверджується прийняттям, крім конвенцій ООН, Ради Європи, Євросоюзу, низки інших міжнародних документів щодо проти-

